

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ संदर्शयेत्स्येत् यावद्ब्रह्मादेर्गोजातीयमस्ति तावत्तद्वत्स्येदित्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ अर्जुनीनां गवां

यो ग्रंभं कंचिदप्राश्यादद्याद्गोभ्यो नित्यं गोव्रती सत्यवादी ॥ शांतोलुब्धो गोसहस्रस्य पुण्यं संत्सरेणाप्नुयात्सत्यशीलः ॥ ३० ॥ यदेकभक्तमश्रीयाद्दद्यादेकं गवां च यत् ॥ दशवर्षाण्यनंतानि गोव्रती गोनुकंपकः ॥ ३१ ॥ एकै नैव च भक्ते नयः क्रीत्वा गां प्रयच्छति ॥ यावन्ति तस्या रोमाणि संभवंति शतक्रतो ॥ ३२ ॥ तावत्प्रदानात्स गवां फलमाप्नोति शाश्वतं ॥ ब्राह्मणस्य फलं हीदं क्षत्रियस्य तु वैश्रुणु ॥ ३३ ॥ पंचवर्षिकमेवं तु क्षत्रियस्य फलं स्मृतं ॥ ततो र्धेन तु वैश्यस्य शूद्रो वैश्या र्धतः स्मृतः ॥ ३४ ॥ यश्चात्मविक्रयं कृत्वा गाः क्रीत्वा संप्रयच्छति ॥ यावत्सं दर्शयेद्वा वै सतावत्फलमश्नुते ॥ ३५ ॥ रोम्णि रोम्णि महाभाग लोकाश्चास्याक्षयाः स्मृताः ॥ संप्रा मेष्वर्जयित्वा तु यो वै गाः संप्रयच्छति ॥ आत्मविक्रयतुल्यास्ताः शाश्वता विद्वि कौशिक ॥ ३६ ॥ अभावो योगवां दद्यात्तिलधेनून् यतव्रतः ॥ दुर्गात्स तारितो धेन्वाक्षी रनद्यां प्रमोदते ॥ ३७ ॥ न त्वेवासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो विधिश्च ॥ कालज्ञानं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादित्यभूतं ॥ ३८ ॥ स्वाध्यायाढ्यं शुद्धयोनिं प्रशांतं वैतानस्थं पापभीरुं बहुजं ॥ गोषु क्षांतं नातितीक्ष्णं शरण्यं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ॥ ३९ ॥ वृत्तिग्लाने सीदति चातिमात्रं कृष्यर्थे वा होम्यहेतो प्रसूते ॥ गुर्वर्थं वा बालसं वृद्धये वा धेनुं दद्याद्देशकाले विशिष्टे ॥ ४० ॥ अंतर्ज्ञाताः सक्रयज्ञानलब्धाः प्राणैः क्रीतास्ते जसा यौतकाश्च ॥ कृच्छ्रोत्प्लुष्टाः पोषणाभ्या गताश्च द्वारैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ॥ ४१ ॥ बलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वाः प्रशंसन्ति सुगंधवत्यः ॥ यथा हि गंगा सरितां वरिष्ठा तथार्जुनीनां कपिला वरि ष्ठा ॥ ४२ ॥ तिस्रो रात्रीस्त्वद्विरूपोऽप्यभूमौ तृतागावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ वत्सैः पुष्टैः क्षीरपैः सुप्रचाराख्यं हृदत्वा गोरसैर्वर्तितव्यं ॥ ४३ ॥ दत्त्वा धेनुं सुव्रतां साधुदो हां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावन्ति रोमाणि भवंति तस्यास्तावन्ति वर्षाणि भवंत्यमुत्र ॥ ४४ ॥ तथानङ्गा हं ब्राह्मणाय प्रदाय धुर्ययुवानं बलिनं विनीतं ॥ हलस्य वोढारमनं तवीर्यं प्राप्नोति लोकान्दशधेनुदस्य ॥ ४५ ॥ कांतारे ब्राह्मणान् गाश्च यः परित्राति कौशिक ॥ क्षणेन विप्रमुच्येत तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ४६ ॥ अश्वमेधक्रतोस्तुल्यं फलं भवति शाश्वतं ॥ मृत्युकाले सहस्राक्षयां वृत्तिमनुकांक्षते ॥ ४७ ॥ लोकान् बहुविधान् दिव्यान् च आस्य हृदि वर्तते ॥ तत्सर्वं समवाप्नोति कर्मणै तेन मानवः ॥ ४८ ॥ गोभिश्च समनुज्ञातः सर्वत्र च महीयते ॥ यस्त्वेतै नैव कल्पेन गां वनेष्वनुगच्छति ॥ ४९ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥